

Dyrektor
Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego
Narodowego Funduszu Zdrowia
w Katowicach

Katowice, dnia października 2017 r.

znak: WSS –I-5132.3.2017

Pan

.....
.....

reprezentowany przez
radcę prawnego

.....
ul.
.....

Decyzja Nr 12-12336/I-2/WSS/2017

w sprawie interpretacji indywidualnej

Na podstawie art. 107 ust. 5 pkt 16, art. 109 a i art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (j.t. z 2016 r. poz. 1793 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, oraz art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (j.t. z 2016 r. poz. 1829 z późn. zm.), w związku z art. 6 ust. 1 pkt 1 i pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.), art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. WE L.166 z dnia 30.04.2004 r.) oraz w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. z 2017 r. poz. 1257), po rozpatrzeniu wniosku przedsiębiorcy Pana, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą adres zam....., reprezentowanego przez pełnomocnika - radcę prawnego o pisemną interpretację przepisów prawa

stwierdza się

stanowisko przedstawione przez przedsiębiorcę Pana zakresie obowiązku podlegania przez ww. przedsiębiorcę ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu działalności pozarolniczej prowadzonej na terenie Republiki Czeskiej, przy jednoczesnym podleganiu ustawodawstwu

polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie

Przedsiębiorca – Pan (zwany dalej Wnioskodawcą) reprezentowany przez radcę prawnego Panią (pełnomocnictwo z dnia) pismem z dnia 20.09.2017 r. (data wpływu: 22.09.2017 r.) na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (j.t. z 2016 r. poz. 1829 z późn. zm.), zwrócił się z prośbą o interpretację przepisów prawa.

Wnioskodawca wskazał we wniosku następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Republiki Czeskiej i jest wpisany do tamtejszego rejestru działalności gospodarczej. Wnioskodawca nie jest wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP. Jednocześnie jest on zatrudniony na podstawie umowy o pracę w polskiej spółce w pełnym wymiarze czasu pracy (cały etat). Z tytułu ww. umowy otrzymuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości zł (brutto). Instytucja właściwa do spraw społecznych w Republice Czeskiej odmówiła Wnioskodawcy wydania zaświadczenia A1 stwierdzając, że ustawodawstwem właściwym dla niego w sprawach zabezpieczenia społecznego jest ustawodawstwo polskie i to w Polsce podlega ubezpieczeniom społecznym (art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego). Okoliczność tę potwierdził właściwy Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Polsce wydając Wnioskodawcy zaświadczenie A1. Ponadto Wnioskodawca uzyskał potwierdzenie ubezpieczenia zdrowotnego w Polsce – dokument S1. Pracodawca Wnioskodawcy wpłaca na konto właściwego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki na ubezpieczenia społeczne za Wnioskodawcę, przyjmując za podstawę tych składek kwotę zł (kwota wynagrodzenia) oraz składkę na ubezpieczenie zdrowotne.

Mając na uwadze powyższe, Wnioskodawca chciałby uzyskać odpowiedź na następujące pytanie:

Czy w związku z faktem, iż właściwym ustawodawstwem w zakresie zabezpieczenia społecznego jest ustawodawstwo polskie i tutaj podlega ubezpieczeniom społecznym oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu wykonywania umowy o pracę, podlega również w Polsce ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Republiki Czeskiej?

We wniosku o wydanie interpretacji prawnej Wnioskodawca powołał art. 66 ust. 1 pkt 1 lit c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych

(j.t. z 2016 r. poz. 1793 z późn. zm.), który stanowi że, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, (,,), które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą. Wnioskodawca wskazuje, iż w celu ustalenia, czy podlega on obowiązkowi ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej, należy najpierw zweryfikować, czy Wnioskodawca spełnia warunki do objęcia go ubezpieczeniami społecznymi z tej działalności.

Zdaniem Wnioskodawcy - ww. nie podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu w Polsce z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Republiki Czeskiej. W jego opinii, do wniosku takiego prowadzi w pierwszej kolejności wykładnia art. 6 u.1 ab initio w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który jako przesłankę podlegania ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu i rentowemu, ale w konsekwencji i wypadkowemu – art. 12 ust. 1 ustawy) wprowadza kryterium terytorialne i zawęża krąg osób podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej do przedsiębiorców, którzy aktywność taką podejmują na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Tak więc zdaniem wnioskodawcy, przesłanka terytorialna nie jest w jego przypadku spełniona. Sam fakt jego przebywania na terytorium Polski w związku z wykonywaniem pracy nie przesądza o ziszczeniu się ww. przesłanki. Aby uznać kogoś za osobę prowadzącą działalność gospodarczą na terytorium Polski, jego aktywność w tym konkretnym charakterze musi być zlokalizowana w Polsce. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w jego przypadku przesłanki podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym opisane w art. 6 ust.1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie są spełnione. W konsekwencji wnioskodawca wskazuje, że nie podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu w Polsce z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Republiki Czeskiej z uwagi na nieziszczenie się przesłanek, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Biorąc pod uwagę treść wniosku oraz obowiązujące przepisy, Dyrektor Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia zważył co następuje:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE L. 2004 nr 166 poz. 1) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 987/2009 z dnia 16.09.2009 r., dotyczące wykonywania rozporządzenia nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE. L. 2009 nr 284, poz. 1) reguluje kwestie związane z ustaleniem i stosowaniem właściwego ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego w stosunku

do osób podejmujących zatrudnienie w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Osoby, do których stosuje się rozporządzenie 883/2004 podlegają ustawodawstwu tylko jednego państwa członkowskiego. Zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 883/2004 osoba wykonująca w państwie członkowskim pracę najemną lub pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego państwa członkowskiego. Jak z kolei wskazuje art. 13 ust. 3 w/w rozporządzenia – osoba która wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych państwach członkowskich podlega ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym wykonuje pracę najemną. Warto podkreślić, że zapisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004 z dnia 29.04.2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego mają pierwszeństwo przed przepisami wewnętrznymi danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Tak więc w sytuacji Wnioskodawcy znajduje zastosowanie przepis art. 13 ust. 3 ww. rozporządzenia, ponieważ - jak wynika z treści przedłożonego wniosku - Panu zostało wydane przez właściwy Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaświadczenie A1 – potwierdzające fakt podlegania ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych, z uwagi na wykonywanie pracy najemnej na terytorium RP. Oznacza to że w przypadku Wnioskodawcy mają zastosowanie polskie przepisy w zakresie zabezpieczenia społecznego. Śląski OW NFZ wydał również Panu dokument S1 potwierdzający prawo do świadczeń opieki zdrowotnej od dnia 01.01.2017 r. (sprawa nr WSS-.....2017 z dnia2017 r.)

Art. 6 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.) stanowi, że „obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają z zastrzeżeniem art. 8 i 9 osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są: 1) pracownikami z wyłączeniem prokuratorów, (...) 5) osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.”

Jednocześnie zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Natomiast w myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy – za osobę prowadzącą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Należy zauważyć, że przepisy powołanej powyższej ustawy zawierają wyczerpujący katalog tytułów do ubezpieczeń.

Tytuł do ubezpieczenia dla osób będących pracownikami, został określony w art. 6 ust. 1 pkt 1. Natomiast tytuł do ubezpieczeń osób prowadzących pozarolniczą działalność wskazany został w art. 6 ust. 1 pkt 5. W praktyce oznacza to, że jeżeli Wnioskodawca podlega polskiemu

ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych jako pracownik na terenie RP, to tym samym spełnia również warunki do objęcia go ubezpieczeniami społecznymi z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej. W tej sytuacji bez znaczenia pozostaje fakt, iż Wnioskodawca nie wykonuje działalności pozarolniczej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, tylko na terenie Republiki Czeskiej. Tym samym, w sytuacji ustalenia dla osoby polskiego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych nie ma znaczenia podniesiony przez Wnioskodawcę problem przesłanki terytorialnej, dotyczący miejsca wykonywania działalności pozarolniczej.

Tak więc z powołanych powyżej przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że osoba podlegająca obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik i prowadząca jednocześnie pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych – spełnia również warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zasady podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu uregulowane zostały w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (j.t. z 2016 r. poz. 1793 z późn. zm.). W przepisie art. 66 ust. 1 tej ustawy ustawodawca wskazał krąg osób objętych obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym. Tak więc obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są pracownikami w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, (art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy), osobami prowadzącymi działalność gospodarczą lub osobami z nimi współpracującymi z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy).

Należy podkreślić, że obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu podlegają jedynie te osoby, prowadzące działalność pozarolniczą, które z tego tytułu spełniają warunki do objęcia w Polsce ubezpieczeniem społecznym. Tym samym jeśli Wnioskodawca spełnia warunki do objęcia w Polsce ubezpieczeniem społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności, to tym samym podlega również z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W przedmiotowej sprawie należy zatem zauważyć, że Wnioskodawca w oparciu o art. 13 ust. 3 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 883/2004 z dnia 29.04.2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego podlega ubezpieczeniu społecznemu (i zdrowotnemu) na terenie Rzeczypospolitej Polskiej tj. w państwie, w którym podlega ubezpieczeniu społecznemu i zdrowotnemu z tytułu wykonywania pracy najemnej.

Tym samym Wnioskodawca podlega również na terenie RP obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu działalności pozarolniczej, prowadzonej na terenie Republiki Czeskiej. Tak więc w konsekwencji Wnioskodawca podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z obu wskazanych powyżej tytułów tj. z tytułu wykonywania umowy o pracę i z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej.

Dotyczy to oczywiście okresu, w którym nie nastąpią zmiany związane z prowadzoną przez wnioskodawcę aktywnością zawodową, mające wpływ na ustalenie właściwego ustawodawstwa.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za nieprawidłowe, co mając na uwadze Dyrektor Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia orzekł jak w sentencji decyzji.

Jednocześnie Dyrektor Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ rozpatrując ww. sprawę zważył, że art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej wskazuje, że przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Dyrektor oddziału wojewódzkiego Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, na podstawie w ww. regulacji prawnej w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym (art. 109a ust. 1 ustawy o świadczeniach). Ust. 2 tegoż artykułu wskazuje, że do spraw, o których mowa w ust. 1, nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Dodać należy, że do kompetencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy również stwierdzenie i ustalenie obowiązku ubezpieczeń społecznych. Powyższe znajduje potwierdzenie w art. 68 ust. 1 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Pouczenie

Decyzja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie jej wydania. Stosownie do art. 10a ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, niniejsza decyzja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, natomiast jest wiążąca dla Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ

wyłącznie w sprawie przedsiębiorcy, na którego wniosek została wydana, do czasu jej zmiany lub uchylecia.

Od niniejszej decyzji przysługuje, zgodnie z art. 109 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w związku z art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, odwołanie do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w Warszawie, ul. Grójecka 186. Odwołanie wnosi się na piśmie za pośrednictwem Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Alternatywnie na podstawie art. 127a k.p.a. stronie przysługuje prawo zrzeczenia się prawa wniesienia odwołania do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Dyrektora Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ 4 w Katowicach w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji. Z dniem doręczenia Dyrektorowi Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

.....
Dyrektor Śląskiego OW
Narodowego Funduszu Zdrowia
w Katowicach

Otrzymują:

- Radca prawny
- ul.....
-
- a/a